

—, at tage under Overvejelse at forhøje Invalideunderstøttelserne særlig for Krigsinvalider, skal jeg benytte Lejligheden til at udtale, at jeg vilde anse dette for ikke ubegrundet. — Det ærede Medlem for Lyngby (Piper) klagede over at Statistisk Bureau generede Sogneraadene ved at kræve alt for mange Oplysninger, særlig var han misfornøjet med, at man havde forlangt en Mængde ny Oplysninger angaaende Fattigvæsenet. Det er fuldkommen rigtigt, det maa erkendes, at Statistisk Bureau i de senere Aar har krævet stadig flere Oplysninger. Det hænger sammen med, at der fra det offentlige Side og ikke mindst fra Rigsdagen og atter særlig fra Folketinget kræves stadig fyldigere Oplysninger. Hvad særlig det Emne angaar, som han omtalte, ere disse Oplysninger indkrævede ifølge Forlangende af et Folketingsudvalg, og netop de Oplysninger, som han besvarede sig over, ere netop udtrykkelig forlangte af Udvalget. At de heller ikke ere overflødige eller unyttige, viser sig derved, at den Kommission, der er nedsat angaaende Invaliditetsforsikring, allerede har anmodet Statistisk Bureau om snarest mulig at faa disse Oplysninger.

Endelig er der et Par større Spørgsmaal vedrørende Finansministeriet, som jeg endnu skal nævne. Det ene blev fremdraget af det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen), det angaar Oprettelsen af en Regnskabsret og en Omordning af den administrative Revision. Det ærede Medlem vil vide, at dette Spørgsmaal har beskæftiget mig i ikke ringe Grad. I forrige Samling tilstillede jeg Finansudvalget en historisk Redegørelse for Revisionens Udvikling her i Landet. Men det ærede Medlem vil tillige vide, blandt andet ogsaa af denne Afhandling, at Spørgsmaalet om en Omordning af den administrative Revision, og i Forbindelse dermed eventuelt Oprettelsen af det, man kalder en Regnskabsret, har beskæftiget adskillige Finansministre, navnlig i Aaringer, der ligge noget længere tilbage, og at deres Forsøg paa at løse dette Spørgsmaal ere strandede paa Opgavens Vanskelighed. Jeg har for mit Vedkommende ingenlunde lagt denne Sag paa Hylden, men der vil kræves meget betydelige Forarbejder, inden det vil være

muligt at bringe den videre. Det er i alle Tilfælde et saa specielt og saa omfattende Spørgsmaal, at vi ikke med nogen Nytte kunne føre en Forhandling derom her ved Finanslovens 1ste Behandling. — Det samme gælder om det af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) rejste Spørgsmaal: Vestindien. At ogsaa dette er alt for omfattende til at optages som Incidenspunkt under denne Forhandling, antager jeg vil erkendes. Ærede Medlemmer have faaet tilsendt den af den udsendte Kommission afgivne Betænkning og ville sikkert deraf have faaet det Indtryk, at Kommissionen har gjort et omfattende og grundigt Arbejde. Jeg er overbevist om, at en stor Del af Kommissionens Indstillinger ville vise sig at være brugbare, og at der paa Grundlag af dem i mange Retninger med Held vil kunne forsøges en Forbedring af Administration og Lovgivning paa de vestindiske Øer. Det første Skridt, der vil være at gøre, er at søge at ordne Øernes forfatningsmæssige Stilling, saaledes som det nu maatte anses for det heldigste. Lovforslag sigtende hertil ere allerede udarbejdede af Regeringen, men forinden jeg kan fremsætte dem for Rigsdagen, bør de ifølge Kolonialloven først gaa til Kolonialraadene. Om det vil være muligt at faa dem frem for Rigsdagen i indeværende Samling, maa jeg i Øjeblikket lade staa hen, dog har jeg ikke opgivet Haabet om, at det kan naas. Ved denne eller en anden Lejlighed vil der da være Anledning til at komme ind paa en nærmere Forhandling om Øernes Forhold. Det ærede Medlem ønskede en Række Oplysninger om forskellige Emner, udover hvad der findes i Kommissionens Betænkning, og for saa vidt det er muligt at skaffe dem, skal det ske. Der er en enkelt Ytring af det ærede Medlem, som jeg endnu finder Anledning til at fremdrage. Han siger, at de militære Guvernører have ikke haft Spor af Interesse for Erhvervslevet eller taget sig noget for, der angaar det sociale og aandelige Omraade. Jeg tror at burde sige, at disse Udtryk absolut ere for stærke. At Styrelsen af de vestindiske Øer i adskillige Henseender kan have ladet noget tilbage at ønske, kan godt erkendes; men det er altid et Spørgsmaal, hvorvidt Skylden mest er at søge hos den